

Dirk Tanghe bij Malpertuis

BRUTALE MOLIÈRE AAN VLAAMSE KUST

De voornemens van de begaafde Vlaamse regisseur Dirk Tanghe, vaak actief in ons land, willen nog wel eens veranderen. Houdt hij deze keer echter voet bij stuk, dan heeft hij zich voor vijf jaar als artistiek leider verbonden aan de groep Malpertuis waarmee hij is neergestreken in Oostende.

Tanghe en Malpertuis hebben daar onderdak gevonden in het opmerkelijke gebouw, dat toepasselijk 'de Venetiaanse Gaanderijen' is gedoopt en bijna pal op het strand ligt. Hun eerste produktie: 'Le Bourgeois Gentilhomme' van Molière.

Deze typische Molière-komedie heeft een even typische Tanghe-bewerking ondergaan. Klank, kleur en beeld hebben alle ruimte gekregen in een encensering die verrast vanwege haar onorthodoxe karakter. Het verhaal over de omhooggevalen kleinburger die dik wil doen, wordt in Tanghes benadering niet zó maar verteld, maar verteld met een onstuimig elan, met gretig, bijna brutaal spelplezier en in een bruisende werveling van jonge-hondenenergie. Ook is het 'Le Bourgeois Gentilhomme' aan te zien dat Tanghes zeldzame oog voor schoonheid er over heen is gegaan.

Baldadigheid

Toch ben ik bang dat het evenwicht deze keer soms wat

zoek is. Zo nu en dan neemt de uitbundigheid die Malpertuis aan de dag legt, de vorm aan van baldadigheid en dreigt de lijn van de voorstelling verloren te gaan in het tumult. Zo moet je eigenlijk zelf al weten welke draai Molière aan het stuk geeft, want diens gehele vijfde bedrijf legt bij Malpertuis min of meer het loodje. Ook heb ik m'n aarzelingen over de hoofdrolspeler, die, qua uiterlijk, te parmantig en gis overkomt om helemaal te overtuigen als de lompe parvenu waar Molière aan dacht.

Er kleven wel méér tekortkomingen aan deze 'Le Bourgeois Gentilhomme', die naast zeer sterke scènes ook een aantal vrij zwakke momenten kent, naar het einde toe allengs slordiger wordt en daardoor de indruk maakt nog niet helemaal af te zijn.

Had de hele voorstelling maar het niveau, verzucht ik, van het overrompelend vieve en komische eerste bedrijf, met b.v. een hoogst amusante muzikleraar van Karel Deruwe. Maar wat niet is, kan in dit geval nog komen, want keer op keer blijken alle aanzetten aanwezig voor een flitsende, vermakelijke voorstelling die zeker voor veel jongeren de drempel naar het theater weg kan nemen. Dat geheim kent Tanghe als weinig anderen.

Peter Liefhebber

De Telegraaf